

कुलाकुलचक्र न० कुलञ्च अकुलं कुलाकुलम् तयोर्विचारार्थं चक्रम् । तन्तोक्ते पाञ्चमन्त्रस्य शुभाशुभताज्ञानार्थं चक्रभेदे तद्विहितः तन्त्रसारे

“कुलाकुलस्य भेदं हि वक्ष्यामि मन्त्रिणामिह” । इत्युक्तस्य निबन्धे “यावन्निभूजलाकाशपञ्चाशद्विधः क्रमात् । पञ्च स्रुवाः पञ्च दीर्घा गिन्हन्ताः सन्धिसम्भवाः (यादया) । कादयः पञ्चशः धन्तलसहान्ताः समीरिताः” । अथ आ एकचटतपयपा मारुताः । इ ई ऐ ख क ट थ फ रक्षा आग्नेयाः । उ ऊ ऋ ग ज ङ द बललाः पार्थिवाः । ऋ ॠ औ ष भ ट ध भ वसा वारुणाः । लृ ऌ ॡ ङ ज ख नमशहा नाभसाः । “साधकस्याक्षरं पूर्वं मन्त्रस्यापि तदक्षरम् । यद्येकभूतदैवत्यं जानीयात् खजुलं हि तत् । भौमस्य वारुणं मित्ताग्नेयस्यापि मारुतम् । मारुतं पार्थिवानाञ्च शत्रु राग्नेयसम्भसम्” । चकारादाग्नेयं पार्थिवानां शत्रुः । तथाच रुद्रयामले “पार्थिवे वारुणं मित्त्वं तैजसं शत्रुरीरितः । ऐन्द्रवारुणयोः शत्रुर्मारुतं स प्रकीर्तितः । नाभसं सर्वमित्त्वात् विरुद्धे नैव शीलयेत् । मित्ते सिद्धिः समाख्याता उदासीने न किञ्चन । मृत्युव्याधिरमित्ते च खजुले सिद्धिरुत्तमा” ।

कुलाङ्गार न० कुलस्याङ्गारमिव उपमितम् । कुलावमे वंगदृष्टके “धङ् व्यति अ कुलाङ्गारं चोदितो मे ततद्दुहम्” भाग० १ । १४ । २७ ।

कुलाचार ५० इत० । कुलोचिते धर्मे “जीवः प्रकृतितत्त्वञ्च दिक्कालाकाशमेव च ! सित्यपूतेजीवाश्च कुलमित्त्वभिधीयते । ब्रह्मबुद्ध्या निर्विकल्पयेतेष्ट चरणञ्च यत् । कुलाचारः स एवोक्तो धर्मकामार्थमोक्षद” इत्युक्तरूपे सर्वत्र ब्रह्मवृत्तिसाधके २३ानभेदे तन्तोक्ते १३आचारभेदे च तन्त्रसारे तदाचारप्रकारो दर्शितो यथा “कालीतन्त्रे “अथाचारं प्रवक्ष्यामि यत्कृतेऽष्टतमश्रुते । सर्वभूतहिते युक्तः समयाचारपालकः । अनित्यकर्मसंत्यागी नित्यानुष्ठानतत्परः । मन्त्राराधनभावेन शिवभावेन तत्परः । परस्यान्देयतायान्तु सर्वकर्मनिवेदकः । अन्यमन्त्रार्थमश्रद्धा अन्यमन्त्रप्रपूजनम् । कुलस्त्रीवीरनिन्दाञ्च तदुद्रव्यस्यापहारणम् । स्त्रीषु रोषं प्रहारञ्च वर्जयेन्मतिमान् सदा । स्त्रीमयञ्च जगत् सर्वं स्वयंभूयत् तथा भवेत् । मेयश्चर्यं तथा चोद्यं भक्ष्यं लेह्यं गृह्यं सुखम् । सर्वञ्च युवतीरूपं

भावयेन्मतिमात् सदा । कुलजां युवतीं वीक्ष्य नमस्कुर्यात् समाहितः । यदि भाग्यवशाद्देवि ! कुलवृष्टिः प्रजायते । तदैव मानसीं पूजां तत्र तासां प्रकल्पयेत्” । तासां भगदिदेवीनाम् । तास्तु “भगिनीं भगचिन्ताञ्च भगास्यां भगमालिनीम् । भगदत्तां भगाङ्गाञ्च भगकक्षां भगत्वचां । भगनासां भगस्तनीं भगस्यां भगसर्पिणीम् । संपूज्य ताभ्योगन्वाद्यैर्मानसैर्गुरुमेव च । नमस्कृत्य पुमानेवं क्षमसेति ततः सुधीः । बाढां वा यौवनोन्मत्तां वृद्धां वा सुन्दरीं तथा । कुत्सितां वा महादुष्टां नमस्कृत्य विभावयेत् । तासां प्रहारं निन्दाञ्च कौटिल्यमप्रियन्तथा ! सर्वथा न च कुर्यात्तु चान्यथासिद्धिरोधकम् । स्त्रियोदेवाः स्त्रियः प्राणास्त्रियश्चैव विभूषणम् । स्त्रीसङ्गिना सदा भाव्यमन्यथा स्त्रियया अपि । विपरीतरता सा तु भविता हृदयोपरि । तद्विस्तारचितं पुष्पं तद्विस्तारचितं जलम् । तद्विस्तारचितं द्रव्यं देवताभ्यो निवेदयेत् । स्त्रीहोषो नैव कर्तव्यो विशेषात् पूजनं मङ्गत् । जपस्थाने महाशङ्खं निवेश्योर्ध्वं जपञ्चरेत् । स्त्रियं गच्छन् स्पृशन् पश्यन् विशेषात् कुलजां शुभाम् । भक्ष्यं ताम्बूलमन्यञ्च भण्डद्रव्यं यथारुचि । भक्तप्राप्यशेषभक्ष्याणि भुक्त्वा शेषं जपञ्चरेत्” । कालीतन्त्रे “दिक्कालनियमोनात्र स्थित्यादिनियमो न च । जपे न कालनियमो नाचांदिषु वल्लिष्वपि । स्वेच्छानियम उक्तञ्च महामन्त्रस्य साधने । वस्त्रास्तरस्थानदेहागारपुष्पादिवारिणः । शुद्धिं नचाचरेत्तत्र निर्विकल्पं मनश्चरेत्” । कुलार्थे “कुलाचारगृह्यङ्गत्वा भक्त्या पापविशुद्धये । याचयेदमृतं कौलं तदभावे जलं पिबेत् । कुलाचारेण यदुत्तं कृत्वा पात्रेण भक्तितः । ममस्तव च गृह्णीषादनप्राया नरकं प्रजेत्” । अन्यत्रापि “न वृथा गमयेत् कालं द्यूतक्रीडादिना सुधीः । गमयेद्देवतापूजाजपयामस्तवादिना । वीराणां जपयज्ञस्तु सर्वकाले प्रशस्यते । सर्वदेशे सर्वपोषे कर्तव्यो नात्र संशयः” । शिवागमे “शक्तिः शिवः शिवः शक्तिः शक्तिर्ब्रह्मा जनार्दनः । शक्तिरिन्द्रो रविः शक्तिः शक्तिश्चन्द्रो यक्षा भुवम् । शक्तिरूपं जगत् सर्वं योन जानाति नारकी” । धीरतन्त्रे “क्षानादि मानसं शौचं मानसं प्रवरोलपः । मानसं पूजनं दिव्यं मानसदर्पणादिकम् । सर्वैव शुभः कालो नाशुभो विद्यते कश्चित् । न विज्ञेयो दिवा रात्रौ न सन्ध्यायान्तथा निशि । सर्वदा पूज-